

Po drugie Sąd powinien był zastosować utrwalone orzecznictwo Trybunału dotyczące pojęcia jednego podmiotu gospodarczego, w tym między innymi wyroki w sprawach Sharp Corporation, Minolta Camera, Ricoh i Canon II, które prowadzą do przeciwnych wniosków.

DRUGI ZARZUT ODWOŁANIA — Ciężar dowodu i zakres kontroli sądowej

Ten zarzut odwołania dotyczy ciężaru dowodu i zakresu kontroli sądowej. Komisja uważa w tym zakresie, że w pkt 180 — 190 Sąd dopuścił się licznych naruszeń prawa dokonanie kontroli sądowej w nieodpowiednim zakresie. Powołując się na wyrok w sprawie Kundan i Tata Sąd nie uwzględnił okoliczności, że po wydaniu tego wyroku brzmienie art. 20 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego zostało zmienione dokładnie w celu objęcia nim sytuacji takich jak rozpatrywana w niniejszej sprawie. Z całą pewnością daje to instytucjom pewien zakres swobody uznania. Sąd zastosował nieprawidłowe kryterium prawne nakładając na instytucje szczególnie duży ciężar dowodu w dziedzinie, w której przysługują im zwykle szerokie uprawnienia dyskrecjonalne. W konsekwencji Sąd nie wykazał w wystarczający sposób, że instytucje dopuściły się oczywistego błędu przy ocenie okoliczności faktycznych.

TRZECI ZARZUT ODWOŁANIA — Artykuł 2 ust. 10 akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego

Trzeci zarzut dotyczy pkt 193 — 197 zaskarżonego wyroku. Jeśli pierwszy lub drugi zarzut jest uzasadniony, to w konsekwencji zastosowanego przez Sąd rozumowania jego wniosek, że art. 2 ust. 10 akapit pierwszy został naruszony, jest nieprawidłowy z prawnego punktu widzenia.

CZWARTY ZARZUT ODWOŁANIA — Prawo do obrony

Zarzut ten dotyczy pkt 200 — 211 zaskarżonego wyroku. Komisja uważa, że w tych punktach Sąd zastosował nadmiernie surowe, a przez to nieuzasadnione kryterium dotyczące prawa skarżących do obrony. Kwota dostosowania i transakcje, których dotyczyła były znane skarżącym już od pewnego czasu (od pierwszego dokumentu w przedmiocie ostatecznego ujawnienia informacji). Ponadto, w odpowiedzi na uwagi skarżących sformułowane po otrzymaniu tego dokumentu Komisja w drugim dokumencie w przedmiocie ostatecznego ujawnienia informacji wyjaśniła, że wcześniejsze powołanie się na art. 2 ust. 9, jako na podstawę prawną w celu dokonania omawianego dostosowania, było błędne. Zatem skarżący byli w pełni poinformowani o dokładnych powodach, dla których Komisja zamierzała dokonać dostosowania; między innymi dlatego, że uznała, iż Sepco działała jako pośrednik, którego działania były podobne do działań przedstawiciela wynagradzanego prowizyjnie.

Komisja uważa, że dzięki temu przedstawiła skarżącym wystarczające informacje, aby mogli oni użytecznie skorzystać z przysługującego im prawa do obrony. Sąd naruszył więc prawo sugerując w pkt 201, że ostateczne ujawnienie informacji powinno być zawierać więcej danych w tym zakresie. Wbrew

temu, co sugeruje Sąd, skarżący zostali poinformowani o powodach, dla których Komisja zamierzała zaproponować Radzie powyższe dostosowanie, to znaczy o tym, że powiązania Sepco ze skarżącymi objęte były zakresem zastosowania art. 2 ust. 10 lit. i) zdanie drugie. Ponadto Komisja uważa, że jej stanowisko znajduje potwierdzenie we wcześniejszym orzecznictwie Trybunału (na przykład w wyroku w sprawie EFMA).

Wreszcie, Komisja uważa, że w pkt 209 Sąd naruszył prawo poprzez „pomieszczenie” kwestii merytorycznej dotyczącej zgodności z prawem dostosowania z kwestią przysługującego skarżącym prawa do obrony. Sąd stwierdził: „Jednak [...] powyżej wykazano, że [instytucje zastosowały dostosowanie z naruszeniem prawa]. W związku z tym należy uznać, że” nieprzedstawiając ostatecznego uzasadnienia już w czasie drugiego ujawnienia informacji instytucje naruszyły przysługujące skarżącym prawo do obrony. Jednakże wbrew twierdzeniom Sądu nie ma żadnego związku przyczynowego pomiędzy tymi dwoma kwestiami. Sam fakt, że Sąd uznał dokonanie dostosowania za błędne nie oznacza, iż naruszone zostało prawo skarżących do obrony. Chodzi tu o kwestię, czy instytucje przedstawiły skarżącym w toku postępowania administracyjnego informacje niezbędne do przedstawienia przez nich samych informacji. Okoliczność, że Sąd uznaje dostosowanie za niezgodne z prawem nie oznacza, że „w związku z tym” prawo skarżących do obrony zostało naruszone w toku postępowania administracyjnego.

KWESTIA, CZY TRYBUNAŁ MOŻE SAM ORZEC W PRZEDMIOCIE ZARZUTÓW ODWOŁANIA (CZY WINIEN ZWRÓCIĆ SPRAWĘ SĄDOWI PIERWSZEJ INSTANCJI)

Zdaniem Komisji, jeżeli Trybunał orzeknie, że powyższe zarzuty są uzasadnione i uchyli pkt 1 sentencji zaskarżonego wyroku, będzie dysponował wystarczająco pełnymi informacjami, aby sam mógł orzec w przedmiocie żądań (i je oddalić). Jednakże jest to kwestia, która zależy od uznania Trybunału i Komisja nie będzie jej dalej rozwijać.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht w dniu 8 czerwca 2009 r. — Flachglas Torgau GmbH przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-204/09)

(2009/C 193/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Flachglas Torgau GmbH

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Pytania prejudycjalne

1. a) Czy art. 2 pkt 2 zdanie drugie dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że funkcje o charakterze ustawodawczym pełnią wyłącznie takie organy i instytucje, do których zgodnie z prawem państwa członkowskiego należy ostateczna (wiążąca) decyzja w procedurze legislacyjnej, czy też funkcję o charakterze ustawodawczym pełnią również takie organy i instytucje, którym prawo państwa członkowskiego powierzyło kompetencje i prawa do współdziałania w procedurze legislacyjnej, w szczególności do wniesienia projektu ustawy i wyrażania opinii dotyczących projektów ustaw?
- b) Czy państwa członkowskie tylko wtedy mogą postawić, że definicja organu władzy publicznej nie dotyczy organów i instytucji pełniących funkcje o charakterze sądowym lub ustawodawczym, jeśli jednocześnie w dniu przyjęcia dyrektywy ich przepisy konstytucyjne nie przewidywały procedury odwoławczej w rozumieniu art. 6 dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG?
- c) Czy organy i instytucje pełniące funkcje o charakterze ustawodawczym nie są objęte pojęciem organu władzy publicznej jedynie w odniesieniu do okresu do zakończenia procedury legislacyjnej?
2. a) Czy poufność obrad, o której mowa w art. 4 ust. 2 zdanie pierwsze lit. a) dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG, jest przewidziana prawnie, jeżeli przepis prawa krajowego wydany w celu transpozycji dyrektywy 2004/3/WE ogólnie stanowi, że odmawia się udostępnienia informacji dotyczących środowiska, jeśli ujawnienie takich informacji negatywnie wpłynie na poufność obrad instytucji podlegających obowiązkowi informacyjnemu, czy też jest w tym względzie konieczne, by odrębny przepis ustawy wprowadzał poufność obrad?
- b) Czy poufność obrad, o której mowa w art. 4 ust. 2 zdanie pierwsze lit. a) dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG, jest przewidziana prawnie, jeśli z prawa krajowego wynika ogólna niepisana zasada prawna,

zgodnie z którą procedury administracyjne organów władzy publicznej nie są jawne ?

⁽¹⁾ Dz.U. L 41, s. 26.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 10 czerwca 2009 r. — Ilonka Sayn-Wittgenstein

(Sprawa C-208/09)

(2009/C 193/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof (Austria)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ilonka Sayn-Wittgenstein

Strona pozwana: Landeshauptmann von Wien

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 18 WE stoi na przeszkodzie uregulowaniu, zgodnie z którym właściwe organy państwa członkowskiego odmawiają uznania nazwiska (dorosłego) przysposobionego — w zakresie, w jakim zawiera ono niedopuszczalny (również z punktu widzenia prawa konstytucyjnego) tytuł szlachecki — które zostało określone w innym państwie członkowskim?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 10 czerwca 2009 r. — Lahti Energia Oy

(Sprawa C-209/09)

(2009/C 193/16)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Wnosząca odwołanie: Lahti Energia Oy

Pozostałe strony: Lahden seudun ympäristölautakunta, Hämeen ympäristökeskus, Salpausselän luonnonystävät ry